

Kapitalizem pritiska in usužnjuje delavski razred. Da razširi delavski razred

voje moči, da organizira svoje administrature, da postane stvarnejši voditelj človeške družbe, to doseže šele v periodu svoje oblasti. V tej periodi menja svoj položaj in se spremeni iz sužnja v voditelja in stvaritelja. To kolosalno delo zahteva široka masa in razredna avangarda uporabite vse svoje moči. Rуска stranka je ustvarila vojskovodje in borec, naredila je iz delavcev administracije, ki ravljajo zemljo. Ona si ustvarja kader za prosvetnem, kakor tudi na gospodarskem polju. Nova generacija mladine, ki dorašča, že prihaja v silni laboratorij sovjetske države. Ker je izdržala grozno dr pavlinsko vojno, glad, pomanjkanje in bolezn, stopa danes velika rdeča država na svoje noge do resničnega človeškega dagoštanja

N. Buharin

Z Balkana

Nacionalno vprašanje

Cel Balkan se nahaja v divjem nacio-

alnem boju. Slovenci in Hrvati se bore
za federacijo, v Macedoniji, Trakiji in
Ochridži na se vrše krvavi nacionalni

ni. Mesto da bi svetovna vojna rešila nacionalne vprašanja Balkana, kar je še bolj zapletla in nacionalne strasti še bolj podžgala. To je zopet dokaz, da se nacionalna vprašanja ne dajo rešiti v okviru kapitalistične družbe.

Militarizem v Rumuniji

Odkar je bila sprejeta nova ustava, ki je stvarila centralizirano in militaristično Rumunijo z nadvladjem veleposesnikov, se nahaja država v večni krizi. Delavstvo je stavljeno izven zakona in je popolnoma brezpravno. Delavski reditelji sede o ječah, izpostavljeni neizmernim mučam. Meščanstvo je v odkritem boju proti državi oblasti, zlasti ono iz »osvobodene«¹ Sedmograške.

Da obvlada vse te nasprotujoče sile, ki so to mala, vendar nevarne »sred susetinske

usuje, vzdržuje vladajoča klika ogromni
militaristični aparat (armado, žendarme-
tjo, policijo), ki požre eno petino prora-

ljudoj, ki so bili v taborišču. Vsega tega ne smemo pozabiti, če želimo preprečiti, da se podobne stvari ne ponovijo. Čeprav je bilo v taborišču mnogo ljudi, ki so bili tam zaradi svojih političnih prepričanj, pa so bili tudi mnogi, ki so bili tam zaradi svojih osebnih pomanjkivosti. Tudi ti ljudje so morali biti pripravljeni na vse, kar jim je bilo namenjeno. In tudi oni so morali biti pripravljeni na vse, kar jim je bilo namenjeno.

Glad v Čuni Gori

Mimogrede

Narod je zopet v veliki nevarnosti. Pa zato še ni treba, da bi padali v omedlečevje. Vsak narod, ki se kolikorkoliho respektira, je vedno v veliki nevarnosti. Dandanes v še večji nevarnosti kot svoj čas. Zakaj narod je nad vse delikatna reč, ki ji lahko vsaka malenkost močno škoduje. Narod nima svojih nevarnih sovražnikov: le izven svojih meja in le v drugih narodih. To so stari, klasični sovražniki, napram katerim je obramba nad vse lahka. Hujši in nevarnejši je sovražnik, ki živi v narodu kot njegov sin. Med te poslednje sovražnike naroda spadajo v prvi vrsti komunisti in za njimi vsi taki, ki se predrznejo misliti in imeti o kateremsihodi vprašanje svoje mnenje, ki se navadno ne njema z mnenjem narodnih svoločastih očetov. Zakaj narod, ki je nad vse delikatna reč, ne trpi diskusije, ne trpi možganske telodabne in možganskih naporov. Od tod izvira dejstvo, da nas v narodu in za narod oslepi starčki vse verovati v to, kar smo se naučili od naših prednikov in hoditi po izglajenih stazah narodne pogodine. Kdor se teh naukov ne želi polnoma oprijeti, verjedi! Kdočkolik: je iz

Obletnica padca Komune v Parizu. Ne-

lejo je slo kakih 60.000 delavcev v sprejeto pred zid, kjer so padli zadnji junaki nemarne. Spreved, ki je bil odprt, je potemtaj iz bojov v pariški komunji, je trajal tri ure. Neštevilna množica je pela Internacionalo, »Carmagnolo« (Ca ira, a ira) ter vsikala revoluciji in sovjetom.

Ob obletnici Levinjeve smrti

Pred štirimi leti je bil Evgen Levine smrtom na dvorišču zapora v mestu tadelheim na Bavarskem za kazen ker

skodnje narodu in spravlja narodni obstanek v nevarnost.

Prav zaradi tega ker ne hodijo nekateri po izglajenih poteh narodne zgodovine in ki, čeravno niso komunisti, ne verujejo v delu za narod osielim možem, prav zaradi tega, pravem, se nahaja naš narod v še posebej nevarnosti ki se je povečala do neba, ker so za naše domače prepire izvedli tudi tuji.

Na kratko: narod je v nevarnosti, ker sta se Wilfan in Šček sprla in ker je za ta spor izvedel »Piccolo«. Izvedel pa je »Piccolo« za ta spor ker sta o njem pisala in se radi njemu prepirala »Edinost« in »Goriški Strahun«. Torej sta ta dva posled-

se služil z vsem ognjem stvari proletar-
ke revolucije najprvo in potem oni bavarski
njen list kriva, ako se je notica o sporu
zanesla v tujo javnost in ako
se je narodna nemarnost povečala

ne revolucije. Ko so čete socialističnega, generala Hoffmanna pomagale bavarske revolucionarje, so bili vsi revolucionarni voditelji, ki so ostali še pri življenju obsodeni na smrt.

Prvi od vseh si je nakopal sovraštvo levine. Prvi, ki je razumel, da proglasiš bavarske sovjetske republike, ni bila četa drugih kot trik večinskih socialdemokratov, da bolje maskirajo meščansko republiko. On je brezobzirno razkrinkal igranje. Pozneje, ko so ti večinski socialisti dobili premoč, potem ko so pomorili tisto stvo slovarcev — iskrenih revolucionarjev, so se spomnili opozicije Levčaja. 13. maja 1919. je bil Levine aretiran, tri tedne potem, 5. junija pa ustrelen. Celo življenje Levčaja ni bilo nesrečno

Sprla sta se Šeek in Wilfan zaradi 46 milijonov tir ki jih je dala italijanska vlada drem bankam na račun neizmenjanih kron. Wilfan trdi, da je narodno koristno, ako so ta denar dobile banke. Šeek pravi, da bi se bilo moralo izročiti denar za drugam po deliti. Ampak to ali so dobili denar ti ali oni in dejstvo, da ni dobil narod, tisti ki trpi in dela, nicesar od izmenovane svote, to ni pravno in škodljivo. Nevartnost je v tem da sta se Wilfan in Šeek sprla in da se radi tega sprava lahko potegnja v glavah evitisti. Ljudje počno lahko misliti... Za božjo voljo. Kam pa pridemo ako bodo ljudje začeli misliti. Kam bodo šli naši stari naroki in kaj bo z našimi v narodui in za narod osvečeni starek Nevartnost za narod bo vedno večja in se lahko zgodi, da se v tej nevarno-

stari izgovor celo Wilfan in Šček, kar bi pomnežalo toliko kolikor smrt za ves narod. Danes pa zaradi tega moramo biti še bolj previdni.

updal v Rusijo, kjer je ostal do leta 1908, preživel nekaj mesecev v zapornih prisilne Rusije.

Pretrpetilso so pisma, ki jih je pisal v tem času svoji materi. V teh pislih kuša prepričati svojo mater, da mora ujeti v njem ne samo sina, ampak predem človeka. — V Rusiji je razvil silno prepričanje. Da ga dobi nazaj domov v emeljo mu ej mati ukinila pošiljanje de-

rod. Bog nas varuj take nesreče, zato je bolje, da drži edinstveno skrit listi dokumet, ki dokazuje, da Šček na rogovi na lastno pest. V takem slučaju bi se lahko zgodilo, da bi počel objavljal tajne dokumente tudi Šček proti Wilšanu in kdove kam bi prišli in kaj bi vsega izvedli mi in tuji. Ampak, perilo ki je umazano za mero nekeje oprati. Ne da se pomagati. Med tem narašča nevarnost za narod in... boše mili...

1908

